

Такризи

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Рузиев Меҳрубон Миралиевич дар мавзуи «Таҳқиқи луғавӣ-маъноӣ ва сохтори вожағони марбут ба ҳайвоноти хонагӣ» (дар мисоли маводи лаҳҷаи Варзоб (гурӯҳи «варзобӣ»)) барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илми филология аз рӯи ихтисоси 10.02.01 – Забони тоҷикӣ. – Душанбе, 2023. – 172 с.

Таркиби луғавии лаҳҷаву шеваҳои забони тоҷикӣ ниҳоят муқаммал ва муқтадиранд. Воҳидҳои луғавӣ, ки дар лаҳҷаву шеваҳои забонамон вучуд доранд, моро бо урфу одат, расму оин ва суннату анъанаҳои мардуми тоҷик ошно месозанд. Дар таркиби луғавии лаҳҷаву шеваҳои забони тоҷикӣ вожаҳои маҳфуз мондаанд, ки инъикосгари тамаддун, илму фарҳанги мардуми тоҷик буда, аз қабри асрҳо ба мерос мондаанд. Дар ҳақиқат, имконияти захиравии лаҳҷаву шеваҳои забони тоҷикӣ хеле фаровон аст ва ин воҳидҳоро таркибҳои луғавӣ дар ҳар мавриди мусоид метавонанд вожаҳои софу полудаи таркиби худро ба ихтиёри забони адабӣ гузоранд. Хусусан, ҳоло ки забони тоҷикӣ дар Тоҷикистон мақоми давлатӣ гирифта, шоҳаи адабии он ниёз ба меъёрҳои худӣ дорад, тақозо мекунад, ки луғати лаҳҷаву шеваҳои забони тоҷикӣ ба таври алоҳида мавриди омӯзиши амиқ қарор гирад ва ба ин восита калима ва таркибу ибороти волову меъёрзеби онҳо чун ҷойгузини унсурҳои нодаркори иқтибосӣ, воҳидҳои услубан дурушт ва аз нигоҳи бадеӣ пасту хароб ба забони адабӣ бештар ворид карда шаванд. Таркиби луғавии лаҳҷаву шеваҳои забони тоҷикӣ манбаи асосии рушду такомули забони адабии тоҷик ба ҳисоб мераванд. Дар лаҳҷашиносии тоҷик ба ин масъала диққати махсус дода, муҳаққиқон қорҳои илмӣ таҳқиқоти зиёде ба анҷом расонидаанд, аммо лаҳҷаи Варзоб, хусусан, вожағони марбут ба ҳайвоноти хонагӣ он, ки дар системаи лаҳҷаҳои забони тоҷикӣ ҷойгоҳи хоса дорад, ба таври комил омӯхта нашудааст. Аз ин рӯ, диссертатсияи Рузиев Меҳрубон Миралиевичро дар мавзуи «Таҳқиқи луғавӣ-маъноӣ ва сохтори вожағони марбут ба ҳайвоноти хонагӣ (дар мисоли маводи лаҳҷаи Варзоб (гурӯҳи «варзобӣ»))» муҳим ва **мубрам** арзёбӣ мешавад.

Мавзӯ ва мазмуну муҳтавои диссертатсияи мазкур ба доираи мавзӯ ва масъалаҳои таҳқиқӣ, ки дар шиносномаи ихтисоси илмӣ 10.02.01 – Забони тоҷикӣ ва самти забоншиносӣ муқаррар шудаанд, **комилан мувофиқат мекунад.**

Ҷамъоварӣ, қорқард, танзим ва ҷобачогузори мавод, омӯзиши назарияҳои донишмандони муосири ватаниву хориҷӣ дар робита ба мавзуи мавриди таҳқиқ ва муқоисаи онҳо, инчунин, нашри таълифоти илмӣ доир ба мавзуи мавриди таҳқиқ **саҳми шахсии муҳаққиқро** нишон медиҳанд.

Навгонии илмӣ пажӯҳиши мазкур аз он иборат аст, ки бори нахуст вожағони марбут ба соҳаи ҳайвоноти хонагӣ дар мисоли маводи лаҳҷаи

Варзоб (гурӯҳи «варзобӣ») гирдоварӣ гашта, ҷойгоҳи он дар ғанисозии таркиби луғавии забони адабии тоҷик нишон дода шудааст. Дар баробари ин, роҳҳои ташаккули таҳаввули оғӣ, хусусиятҳои луғавӣ-маъноӣ, мансубияти забонӣ ва сохти вожаҳои мавриди назар бори аввал ба таври мукамал таҳқиқ гардида, алоқамандии таърихиашон бо забонҳои қадима ва муосири шарқӣ-эронӣ, умумият ва тафовуташон дар муқоиса бо дигар шеваву лаҳҷаҳои тоҷикӣ бори аввал мавриди пажӯҳиш қарор дода шудаанд.

Этимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ бо он собит мешавад, ки дар таҳқиқи диссертатсионӣ концепсияҳои илмӣ ва назарии забоншиносони ватанию хориҷӣ истифода шудаанд. Дар маҷмӯъ, дараҷаи этимноднокии натиҷаҳои таҳқиқ аз дақиқияти маълумот, мутобиқат намудани ҳаҷми маводи таҳқиқ, коркарди натиҷаҳои таҳқиқ, ҳаҷми интишорот ва интиҳоби дурусти методҳои таҳқиқ бармеояд. **Хулоса ва тавсияҳо** дар асоси таҳлили илмии натиҷаҳои таҳқиқи назарӣ пешниҳод гардида, дурнамои мавзуи таҳқиқ муайян шудааст.

Бунёди ҷаҳорҷӯбаи муайян дар таҳқиқу баррасии хусусиятҳои луғавию маъноӣ ва сохтори вожаҳои марбут ба ҳайвоноти ҳонагӣ ва ба низоми муайяне, ки ҳоси пажӯҳиши мазкур аст, даровардани маводи мавриди таҳқиқ, инчунин, баррасии умдатарин масоили назарии марбут ба вожа, роҳҳои иқтибосшавӣ, ҷанбаҳои маъноӣ ва калимасозӣ, дахл кардан ба ҷанбаҳои назарии калимаҳои марбут ба ҳайвоноти ҳонагӣ **аҳаммияти назарии таҳқиқро** мустаҳкам намудааст, ки метавонад барои таҳқиқи минбаъдаи марбут ба назарияи забони адабӣ ва лаҳҷаҳои тоҷикӣ чун манбаи назарӣ кумак расонад. **Аҳаммияти амалии таҳқиқи мазкур** аз истифодаи натиҷа ва дастовардҳои таҳқиқ ҳангоми таҳлилу ҳалли масоили мухталифи забони адабӣ ва бахши шевашиносӣ, тадриси курси «забони адабӣ», бахусус қисматҳои «лексикология», «калимасозӣ», «маъношиносӣ», «таърихи ташаккули вожаҳои забони адабӣ», курси «шевашиносӣ», таҳияи китобҳои дарсӣ дастурҳои таълимии забоншиносӣ ва луғатҳои шевагӣ иборат аст.

Довталаби дараҷаи илмӣ доир ба мавзуи диссертатсия 10 мақолаи илмӣ ба нашр расонидааст, ки аз ин номгӯй 5 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҷоп расидаанд. **Маводи интишоргардида** нуктаҳои асосӣ, натиҷаҳо ва мазмуни диссертатсияро инъикос намуда, саҳми шахсии муаллифро собит менамоянд.

Диссертатсия аз муқаддима, 3 боб, хулоса ва рӯйхати адабиёт иборат буда, 172 саҳифаи ҷопи компютериро ташкил медиҳад.

Дар муқаддимаи диссертатсия оид ба мубрамии мавзуи таҳқиқ, дараҷаи таҳқиқи мавзӯ, робитаи таҳқиқ бо барномаҳо ва мавзӯҳои илмӣ, мақсаду вазифаҳо, объекту предмет, асосҳои назариву методологӣ, сарчашмаву нағвонӣ, нуктаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшаванда, аҳаммияти назариву

амалӣ, мутобиқати мавзуи диссертатсия бо шиносномаи ихтисоси илмӣ, саҳми шахсии довтолаби дараҷаи илмӣ дар таҳқиқ, тасвиби амалии натиҷаҳои таҳқиқ, нашри таълифоти илмӣ, сохтор ва ҳаҷми диссертатсия маълумот дода шудааст.

Боби якуми диссертатсия «Таҳқиқи луғавии калимаҳои предметии марбут ба ҳайвоноти хонагӣ» унвон дошта, аз 12 фасл иборат аст.

Дар фасли якуми боби дуюм, ки «Матолиби муқаддамотӣ» номгузорӣ карда шудааст, муҳаққиқ назарияҳои олимонро оид ба лаҳҷаҳои Варзоб баррасӣ намуда, диққати хешро ба пайдоиши истилоҳи суғутӣ равона сохтааст (с.16-20). Муҳаққиқ бар хилофи андешаҳои бархе аз олимон, ки калимаи «суғутӣ»-ро моли забони туркӣ ҳисобидаанд, баромадааст ва бо факту далолати собит намудааст, ки «суғут» калимаи тоҷикӣ, ки аз давраҳои аввали рушди забони тоҷикӣ маншаъ мегирад ба ҳисоб меравад. Дар гузашта ин калима дар шакли «суғуд» мавриди истифода қарор доштааст ва ифодагари маънои «замини нишебе, ки оби борон дар он ҷамъ шавад; ҷойи обшор ва обод» мебошад.

Дар фасли дуюми боби дуюм «Вожагони марбут ба ҳайвони хурд» муҳаққиқ хеле моҳирона таҳлилро ба анҷом расонида, зикр намудааст, ки баъзе аз калимаҳои ифодакунандаи номи ҳайвоноти хонагӣ таърихи хеле қадима доранд ва бо гузашти замон мавқеи худро аз даст надодаанд. Ҳамчун мисол калимаи «гӯспанд»-ро овардааст, ки дар забони портӣ дар шакли рас дар авестой расу, забони суғдӣ раса, хутанӣ раса мавриди истифода қарор доштааст (с. 35-36).

Фасли сеюми боби дуюм «Вожагони марбут ба ҳайвоноти калон» номгузорӣ шуда, муҳаққиқ баромади баъзе аз калимаҳоро муайян намуда, овардааст, ки калимаи уғw (гов) баромади суғдӣ дошта, дар забони яғнобӣ айнан дар ҳамин шакл мавриди истифода қарор дорад (с. 40-44).

Дар фасли чорум «Вожагони марбут ба ҳайвоноти боркаш ва саворӣ» муҳаққиқ ба баррасии вожагони боркаш ва саворӣ даст зада, гунаи калимаи «ғуночинбайтал»-ро дар ифодаи мафҳуми «аспи модаи дусола» овардааст, ки ин аз ғановатмандии таркиби луғавии лаҳҷаи Варзоб шаҳодат медиҳад (с. 48).

Дар фасли панҷум, ки «Вожагони марбут ба узвҳои бадани ҳайвонот» номгузорӣ карда шудааст, рисолаи бевосита ба масъалаи баррасии вожаҳои хеле меъёрзеби лаҳҷаи Варзоб аз қабилҳои дорук (нуғи пистон), чочак (пистон), ширдон (шикам) гузашта, бо ин васила фарқи лаҳҷаи Варзобро аз дигар лаҳҷаҳои забони тоҷикӣ нишон дода тавонистааст (с. 51).

Дар фасли шашум «Вожагони ифодакунандаи бемориҳои ҳайвонот» муаллиф диққати хешро бештар ба калимаҳои туркӣ равона сохта, шакли лаҳҷавии онҳоро ҳамчун намуна овардааст. Масалан, калимаҳои ўпка, охсил, кўтарамро оварда, исбот намудааст, ки ин гурӯҳи калимаҳо чунон дар лаҳҷаву

шевахои забони тоҷикӣ ҳазм гардидаанд, ки барои муайян намудани баромади онҳо як таҳқиқоти решашиносии алоҳида лозим аст (с. 54-57).

Фасли ҳафтум «Вожағони марбут ба нишонгузориҳои ҳайвонот» ба масъалаи баррасии калимаву истилоҳоти ифодакунандаи мафҳумҳои нишонгузорӣ равона шудааст. Зикр гардидааст, ки вожаҳои марбут ба нишонгузориҳои ҳайвонот бениҳоят кам буда ҳамагӣ 8 ададро ташкил намуданд, аз қабилҳои дурӯши саидӣ, дурӯши ғафорӣ ва ғайра (с. 58).

Фасли ҳаштум «Вожағони марбут ба асбобу афзори ҳайвонот» унвон гирифта, дар он калимаҳои сирф хусусияти лаҳҷавидошта, ба монанди «зербора», «рӯбора» ва «респони чахтӣ» гирд оварда шудаанд, ки бе ҳеч муқолифа фарқиати лаҳҷаи варзобиро аз дигар лаҳҷаҳои забони тоҷикӣ нишон дода метавонанд (с. 60).

Дар фасли нӯҳуми боби якум «Вожағони марбут ба истифодаи ҳайвоноти хонагӣ» диққати хешро ба баррасии ин гурӯҳи калимаҳо равона сохта, дар бобати калимаи «суворӣ» бештар андешаронӣ намудааст. Дар ин фасл муҳаққиқ моҳирона исбот намудааст, ки муодили ин калима дар Самарқанд иборати «аспи чубур» ба ҳисоб меравад (с. 62).

Дар фасли даҳум, ки «Вожаҳои, ки ба коркарди маҳсулоти соҳа вобастаанд» масъалаҳои дар пеш гузоштаи муҳаққиқ пурра матраҳ гардидаанд. Дар ин зербоб овардани гунаи «лалхона» дар ифодаи мафҳуми «ҷойи нигоҳдории маводи сӯзишвории аз ахлоқи чорво тайёршуда» ба рисола як арзиши дигарро зам намудааст (с. 71).

Дар фасли ёздаҳум, ки «Вожаҳои ифодакунандаи касбу кори марбут ба ҳайвонот» ном дорад, умумитоҷикӣ будани бархе аз ин калимаҳо исбот карда шудаанд, аз қабилҳои «молбон», «бузбон», «гӯспандбон», «аспбон», «подабон» ва ғайра (с. 75-77).

Дар фасли дувоздаҳум – «Вожағони ифодакунандаи ҷойи нигоҳдории ҳайвонот» диққати хешро бештар ба калимаҳои оғил-оғал, чайла-чайло равона намудааст (с. 80-81).

Боби дуҷуми рисола – «Таҳқиқи луғавии вожағони ғайрипредметии марбут ба ҳайвоноти хонагӣ» аз шаш фасл иборат буда, дар он масъалаҳои дар пеш гузоштаи муаллиф роҳи ҳалли худро ёфтаанд.

Дар фасли якуми боби дуҷум – «Матолиби муқаддамотӣ» зикр карда шудааст, ки ин навъи таснифот дар таҳқиқоти як зумра забоншиносон аз қабилҳои Ғ. Ҷӯраев ба назар мерасад.

Дар фасли дуҷуми боби дуҷуми рисола «Вожағони ифодагари хусусиятҳои зоҳирӣ ва ҳислату рафтор» диққати асосӣ бештар ба сифатҳои ҳайвонот равона гардидааст. Дар ин зербоб оварда шудааст, ки майдони маъноии баъзе аз ин калимаҳо аз лаҳҷаи «варзобӣ» дур рафта наметавонанд, аз қабилҳои гули газ (аспи сурхчатоб), гӯшчур (гӯшдароз), лапаст (модгови фарбех) ва ғайра (с. 85-87).

Дар фасли сеюми боби дуюми рисола «Вожағони ифодакунандаи зоти ҳайвонот» бо овардани иборати гови вилоятӣ, бешубҳа, ғановатмандии лаҳҷаҳои варзобиро исбот намуда тавонистааст (с. 95).

Фасли чоруми боби дуум «Вожағони марбут ба русум ва одоти ҳайвонот» бештар диққати рисола навис ба калимаҳое, ки дар асоси хурофоти динӣ ба вучуд омадаанд, равона шудааст ва истифодабарии калимаҳои дегдонбандӣ, суқ, тӯмор, мӯри чишмӣ аз ин шаҳодат медиҳанд (с. 99).

Фасли панҷуми боби дуюми рисола «Вожағони ифодакунандаи нидоҳои марбут ба ҳайвонот» ба нуктасанҷии беҳамтои рисола навис далолат менамояд. Таҳлили нидоҳои маҳз ба ин лаҳҷа тааллуқдошта, аз қабилӣ шӯғ (барои нигоҳдории ғӯсола), бош (барои рондани гов), чу (барои рондани асп) ва ғайра арзиши илмӣ рисоларо афзудаанд.

Дар фасли шашуми боби дуюми рисола «Вожағони ифодакунандаи амал» муаллиф моҳирона тамоми ин калимаҳоро чамъоварӣ намудааст.

Боби сеюми рисола – «Таҳқиқи забонӣ ва сохтори вожағони марбут ба ҳайвоноти хонагӣ» аз 4 фасл иборат мебошад. Дар зербоби якум – «Матолиби муқаддамотӣ» диққати муаллиф бештар ба таҳлили пажӯҳишҳои муҳаққикон дар ин самт равона гардидааст (с. 111).

Фасли дуюми боби сеюми рисола «Мавқеи калимаҳои аслии тоҷикӣ ва иқтибосӣ» номгузорӣ шуда, калимаҳои аслан тоҷикии хусусиятҳои умумиистеъмолидошта, аз қабилӣ саҳро, шикам, асп, пашм пода ва ғайраро ҳамчун намуна оварда, андешаҳои хешро асоснок гардонидаст (с. 114).

Дар баҳши иқтибосот диққати асосӣ ба таҳқиқи калимаҳои иқтибосии арабӣ, туркӣ-ӯзбекӣ ва русӣ-байналмилалӣ марбут ба ҳайвоноти хонагӣ равона гардидааст (с. 122).

Ба ҳамин тариқ дар фаслҳои сеюму чоруми боби сеюми диссертатсия муаллиф воҳидҳои луғавӣ марбут ба ҳайвоноти хонагиро вобаста ба хусусиятҳои маъноӣ (муродиф, калимаҳои ҳамовоз ва мутазод) ва сохташон (сода, сохта ва мураккаб) мавриди баррасӣ қарор додааст, ки таҳлилҳои илмӣ дар ин фаслҳо мушоҳидагардида арзиши илмӣ диссертатсияро баланд бардоштаанд.

Хулосаи диссертатсияи Рузиев Меҳрубон Миралиевич фароғири асоситарин ва муҳимтарин бардоштҳои илмӣ муаллиф буда, дар 17 банд фароҳам омадаанд ва истиноди зарурӣ дар охири ҳар банд ба мақола ва таълифоти доктараби дараҷаи илмӣ оварда шудааст.

Дар баробари муваффақиятҳо дар диссертатсия баъзе норасоӣҳо ба назар мерасанд, ки зикри онҳоро ба манфиати кор мешуморем:

1. Дар муқаддима овардани баъзе бандҳо аз қабилӣ фарзияҳо, заминаҳои эмпирикӣ аз мадди назари муҳаққик дур мондааст.

2. Хуб мешуд, агар диссертатсия «Таҳқиқоти этнолингвистии вожагони марбут ба ҳайвоноти хонагӣ дар лаҳҷаи Варзоб» номгузорӣ карда мешуд, зеро дар кор таҳлили этнолингвистии вожагони марбут ба ҳайвоноти хонагӣ ба назар мерасад.

3. Ба назари мо дар ҳар боб овардани матолиби муқаддимавӣ чизи иловагӣ ба ҳисоб рафта, дар намунаҳои навишти рисолаҳои пешин ин чиз оварда нашудааст (с.16, 83, 111).

4. Дар баъзе мавридҳо ҳангоми овардани иқтибосҳо диссертант рақами адабиётро нодуруст гузоштааст. Масалан, дар саҳифаи 33-и рисола дар мавриди шарҳи калимаи «кола» муаллиф овардааст, ки «кола дар Қаратоғ нисбат «ба кӯдаке, ки зан аз пасаш ба хонаи шавҳари дуҷумаш меорад» мавриди истифода қарор мегирад», аммо ба асарҳои 74 ва 106 ишора намудааст, ки яке А.З.Розенфелд «Бадахшанские говоры таджикского языка» ва дигаре Б.Бердикулов «Лексикаи чорводории водии Зарафшон» мебошад.

5. Ҳангоми овардани баъзе мисолҳо аз қабилҳои чочак, ширдон, қавс, сафедӣ ки сирф хусусиятҳои лаҳҷавиро зоҳир намудаанд (с. 51, 55, 68) агар муҳаққиқ ба хусусияти сермаъноиро қасб намуда, ба маъноҳои «нугпистон», «наъи бемории кӯдакона», «банд ғалтидан миёни арӯс ва домод», «либос, туҳфа ба меҳмон» истифода шуданашон дар дигар лаҳҷаву шеваҳои забони тоҷикӣ диққати хоса зоҳир менамуд, ба ғоидаи қор мебуд.

6. Дар боби дуюм ҳангоми номбар кардани сифатҳои ҳайвонот хуб мешуд оид ба сифатҳои забони тоҷикӣ, махсусан, дараҷигирии баъзе аз сифатҳои нисбӣ дар забони тоҷикӣ ба тариқи истисно қаме маълумот меод (с.84), зеро ин сифатҳоро дар ҳайвоноти хонагӣ ба мушоҳида гирифтани мумкин аст, аз қабилҳои ғӯсфанди рағанин, рағанитар, рағанинтарин; пишаки олуфта, олуфтатар, олуфтатарин ва ғайра.

7. Дар мавриди овардани калимаи галагов (с. 45) хуб мешуд, агар муҳаққиқ оид ба анъанави деринаи тоҷикон «галагов» қаме маълумот меод, зеро ин маросим дар ҳар як минтақаи Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таври хоса гузаронида шуда, сурудҳои махсуси худро доро мебошад.

8. Дар саҳифаҳои 5, 6, 9, 31, 61, 63, 64-и диссертатсия ғалатҳои имлоиву техникӣ ба назар мерасанд.

Эродҳои зикргардида арзиши илмӣ диссертатсияро қоста накарда, ислоҳи онҳо ҳусни қорро меафзояд.

Автореферат ва мақолаҳои, ки доктараби дараҷаи илмӣ оид ба мавзӯи таҳқиқшаванда нашр намудааст, муҳтавои асосии диссертатсияро фаро гирифтаанд. Мавзӯи диссертатсия ва мазмуну муҳтавои он ба доираи мавзӯи ва масъалаҳои таҳқиқии шиносномаи ихтисоси илмӣ 10.02.01 – Забони тоҷикӣ **комилан мувофиқат менамояд.**

Коркарди амалии натиҷаҳои таҳқиқ ва нашри таълифоти илмӣ дар мавзуи диссертатсия ба меъёр ва талаботи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошанд.

Хулоса, диссертатсияи номзиди Рузиев Меҳрубон Миралиевич дар мавзуи «Таҳқиқи луғавӣ-маъноӣ ва сохтори вожагони марбут ба ҳайвоноти хонагӣ (дар мисоли маводи лаҳҷаи Варзоб (гурӯҳи «варзобӣ»))» кори илмӣ-таҳқиқии анҷомёфта ба ҳисоб рафта, ба талаботи бандҳои 31-35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад ва муаллифи он ба дарёфти дараҷаи илмӣ номзиди илми филология аз рӯи ихтисоси 10.02.01 – Забони тоҷикӣ сазовор мебошад.

Муқарризи расмӣ:

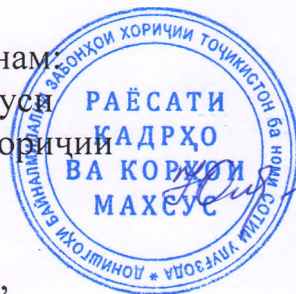
номзиди илми филология, дотсенти
кафедраи забони тоҷикӣ Донишгоҳи
байналмилалӣ забонҳои хориҷӣ
Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода

Абдуллоева Г. З.

«02» июни соли 2023

Суроға: 734019, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш. Душанбе, н. Сино, кӯчаи Испечак 1,
бинои 2, хучраи 3.
Тел.: (+992-37) 917-11-64-26
E-mail: abdulloeva71@list.ru

Имзои Г. З. Абдуллоеваро тасдиқ мекунам
сардори раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси
Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои хориҷӣ
Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода

Юсупова Б. Ғ.

Суроға: 734019, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш. Душанбе, кӯчаи Ф. Муҳаммадиев, 17/6.
Тел.: (+992-37) 232-50-00; факс: 232-50-03.
E-mail: rectorat@ddzt.tj

«02» июни соли 2023